

Nuorten Osasto

Minkä nuorena oppii,
sen vanhana taitaa

ORVON MUISTO

Mä muistan aina, muistan äidin hyvän
Ja sielussani asuu kaipaus.
On poissa äiti, äidin rakkaus,
Ken nyt huojentaisi surun syvän?

Kun lasna surin, niin äiti lohdutteli,
Loi hellän katseen suruun vaipuvaan.
Kun vääriä sin, hän ojenteli,
Mua lastaan, pahan puoleen taipuvaa.

Kun äiti kuoji, loppui lohdutukset
Ei kukaan kuullut orvon nyyhkintää.
Hämärään haihtui hennon huokaukset
Oli vastas' aina vieres, kylmyys, jää.

Oi äiti! Sä sieluhuni kätkit hyveen
Jyväin

Mi matkallan' on aina ohjaus.
On raskas sentään orvon huokaus
Ja hidas kulku suruun menehtyvän.

Oi kiitos äiti, elon antamastas' mulle,
Vaik' onkin tieni synkkä, orjuus yö.
Oi kiitos, kiitos lahjoistasi sulle
Mun saavuttanut on jo taiston,
toimen työ.

Oon valinnut mä taiston valoviitan,
Ja seuraan punalipun hulumputaa.
Käten veljein käsihin mä jiltän
Ja kuulen sorrettujen yhteen-
kutsuntaa. ELLI K—LA.

MITEN SAAVUTETAAN ONNELLI- NEN AVIOLIITTO?

Aineesta: Minkäjäinen on onnellinen avioliitto? on kirjoitettu jo useita eri pätkiä, vaan epäs taida olla vahingoksi, vaikka siitä vieläkin jatkettaisiin, sillä nuoriso ainakin mielellään sitä seuraa. Mutta koetaan myös tuoda esille, että miten olisi mahdollisuus saavuttaa onnellinen avioliitto?

Katsellaanpa nyt asioita meidän japsuusajoilta, tai siitä asti kuin kypsyimme täydeksi. Hyvin harva meistä tiesi mitään terveyden kannalta elämäämme tarkemmin ja yhteiskuntaoloista emme liioin tienneet niinkuin työläisvalvon olisi tiedettävä. Puhun alnoastaan työväen luokasta, jolla ei ollut mahdollisuutta saada yleisiä koulutietoja. Siis meille monelle tuij elämä avioliittoon mentyä aivan toisenlaiseksi kuin monikin meistä sitä kuvaili. Monelle kaunis-sieluiselle tytölle tuli ihan kauhuksi elämä sitten kun tuli todellisuus eteen ja varsinkin, kun toveri, jonka yhteiskunnan tarjoamat hovit oli raastanut niin, ettei voinut eikä ymmärtänyt valmoksi tulleen sieluelämää.

Mutta nyt on sittenkin toista. Nykypäivänä ja varsinkin niissä pitreissä työläisluokkaa, missä luokkatietsuus on saanut vähänkin tilaa. Nyt on jo varhaisesta mahdollisuus hankkia tietoa, edes hiukan tutustua sukupuolielämän kysymyksiin ja yleisiin terveydenhoito ja säilytystapoihin sekä yhteiskunnallisiin kysymyksiin. Nämä valaisee usealle tytölle ja pojalle eijämän todellisen harkinnan, jotta ei ne kauniit unelmat siten hajoaisi.

Ensinkin alusta naisen ja miehen täytyy olla rehelliset toisilleen, vaikkapa elämä olisi mustaakin ja pelkäisi katkeruutta, sillä suora, rehellinen seurustelu saattaa molemmin puojien kunnioituksen. Toistensa halveksiminen ei saa tulla kysymyksen kääntä, sillä sehän on raakalais-ajollta perittyä, jota kyllä yläluokan ja tietämätön ihminen vielä pitää käytännössä. Itsetietoinen mies, ainakaan siltä ei voi enään odottaa sanoja, että "sinun muija täytyy olla niin ja niin", ja täytyy olla kotona välttämättömästi ja, että "mikä sinulla on hätänä kun on ruokaa jr juomaa, jos olenkin kortin peluussa tai muussa kapitalistisen yhteiskunnan laittamissa pyydysverkoissa." Ei silloin ole elämän huvista toivoakaan, jos vaimo, tuntee katkeruutta, sillä vaikka se ei meniskään kotia edemmäs, vaan se kysyy taloudellisesti myös kulunkeja niistä tuloista

mitä on, sillä valmon sisällinen tuska tuottaa fyysillisen sairauden ja niitä on monta perheen äitiä ja vaimoa, jotka kulkevat lääkäreille viemässä rahaa, vaikka sen voisi välttää muuttamalla kodin sisällistä elämää.

Sanotaan, että onnellisemmankin kodin rikkoo, jos taloudelliset huojet tulee perheeseen; että rakkaus lentää ikkunasta ulos kun köyhyys tulee ovesta sisälle. Myönnän, että se niinkin on, mutta siis nykypäivinä ei monta onnellista perhe-elämää olekaan jos me niin aina ajatellaan. Kun me tiedämme taloudelliset olot jo poikana ja neltona, miehenä ja vaimona, että ne ovat epävarmat ja pysyvät epävarmoina niin kauan kuin me työlläiset emme ole itse johtamassa, niin miksi siitä sitten rikkoo sen kanteleen kiellä, jotka lieinan taakkaa keventäisi. Taistele mieluummin sitä voimakkaamasti toinen toistaan tukemalla.

Mitä taasen tulee etisiin haurahduksiin tai tapahtumiin, jotka kuitenkin salaamatta ovat tulleet tietoon ennen varsinaista liittoa, niin katson sen tietämättömyyden syyksi, että niitä vielä muistella ja katkeruutta toverinsa elämää. Ihmisen täytyy terästää itsensä, kun lähtee kahden taivaltaamaan ja päättää niin, että sen minkä hyväksyn nyt, en koskaan perästä rupea penkomaan, päinvastoin unhotetaan ja uusia tapahtumia otetaan vastaan.

Mutta yksi on, joka myös on suurena tekijänä ja se on itsekkyyks. Me olemme usein niin itsekkäitä, että emme rupea asioista oikein keskustelemaan, vaan ikäänkuin viskejellä jotain palloa heitämme toisillemme ja odotetaan että toinen eli toinen alkaisi ensiksi. Ei se ole mitään alentavaa kummallekaan toverille, vaikka käy suoraan asian ytimeen mistä murinaa on tullut ja siten ne väärymmärrykset häviää. Joka tapauksessa täytyy meidän työläisten kodissa kyetä asiamme selvittämään ilman naapurin apua.

Sanotaan, että molempien täytyy olla samalla kehitystasolla myös. Kyllä se on tarpeellista, vaan voidaan toinen toistaan silnäkkin auttaa, lonkkaamatta itserakasta sieluparkaa. Jos toinen on jällessä yhdessä tiedossa, niin hän voi olla toisesta edellä. Mutta kirjallisuus ja etenkin luokkatietsuuden kirjallisuus on suurena apuna saattamaan molempien silmät avarammiksi. En sano että intolleminen olisi hyödyksi, sillä se saattaa pöyhkellemään. Joka uselkin miehille on vahingoksi, vaan ajatella ja tutkiminen elämän kysymyksistä saattaa kaikki ymmärtämään syiden ja seurauksien lakia. Jos on toveri vielä niin tietämätön, että vastustaa tiedon haluisen toverinsa tutkimishalua, niin ei sekään pidä lannistaa. Jokaisella myös täytyy olla sen verran itsekunniotusta, että ei lannistu lähimmän toverinsa orjaksi, sillä se olisi liika halpaa, silloin kun tietää, että on oikeassa, vaan koettaa temmata hänenkin mukaansa, vaikkapa se ottaisi kuinka kauan aikaa.

Ehkä usea kuvittelee, että näin kylmän järjen katsoja ei kaipaa mitään tunteita, ei mitään kaunista romantillista. Päinvastoin ihailen sitä, sillä kylmä virallinen koti on kuin jääkaappi. Vaikka me seuraammekin kaikissa eijämän myötä- ja vastoin käymisissä syiden ja seurausten lakia, emmekä usko mihinkään sallimuksiin, niin silti ajatuksemme liitelee tunnemaailmassa. Ihminen voi tulla toisinaan loiseksi pienemmästäkin vaihtelusta kodin ulkopuolelta ja sen sisälläkin jos ymmärtäänsä siitä nauttia. Mutta jos toverilla on erilainen katsantokanta huveista ja nautinnoista, niin täytyy kehittää yhtäläisiksi silmällä pitäen sekä henkistä että moraalista kehityksen kohoamista eikä sen alentamista, kuten nykypäivänä vielä on yläluokan piireissä ja matkiipa sitä toisinaan oman luokkammekin jäsenistö.

Tieto on valtaa siinäkin, että saavutetaan onnellinen avioliitto. Kaik-

ki tieto, olkoonpa se sitten tieteellistä, henkistä ja poliittista, joka laajentaa elämämme katsantokantaa, on apuna saavuttamaan tytyväisyyttä kahden eri henkilön välillä, vaikkapa he olisivatkin luonteeltaan alkujaan aivan erilaisia. Siis nuoret, hankkika tietoisuutta ja taistelkaa uljaasti luokkanne kohottamiseksi, niin samalla kohotatte omaa itseänne henkisesti, joten olette tarmokkaat selällemaan avlojiiton rauhalliseen tai rauhattomaan satamaan.

B—Y.

Ihanneliittojen järjestämisestä

(Tämä kysymys, koskeva lasten kasvatustyötä, on siksi laajalle ulottuva, että siitä tulisi keskustella mahdollisimman laajalti ja mahdollisimman monipuolisesti, s. o. mahdollisimman monen ihmisen pitäisi saada siitä ajatuksiaan vaihtaa ja toisilleen ajatuksiaan ilmaista. Siksi-pä julkaisemme seuraavan alustuksen, joka käsittää noin viiden sadan hengen mielipiteitä. — Toim.)

(Alustus Massan alueen aluekokoukselle.)

Sosialistisessa liikkeessä on ollut ja täytyy edelleenkin olla nuorison kasvattaminen yhtenä tärkeimmistä tehtävistä. Sosialistinen liike on jo osottanut käytännössä, että se on voimakkaampi sivistysliike kuin ovat olleet muut yhdistykset ja seurat, jotka ovat työväestön keskuudessa vaikuttaneet. Mutta se käsitys ei meihin saa kiteytyä, että uskoisimme itsestämme liian paljon. Meidän ehtona menestyäksemme sivistysliikkeenä työväestön tietoisuuden kohottajina on ehdottomasti säilytettävä se, että näemme mitä meillä on tehty ja mitä vielä olisi tehtävä. Me olemme vanhoja käsitteitä repineet alas, vapauttaneet joukkoja uskonnollisuuden ja yksilöllisyyden siteistä. Tälle tilalle meidän on saatava tietoisuutta kasvatetuksi, tietoisuutta elämän todellisuudesta. Meidän kasvava nuoriso odottaa juuri sitä, että me sillä alalla työskentelemme yhä suuremmalla voimalla. Joll'emme sitä voimaittaa, niin liikkeemme tulevaisuus ei ole kovinkaan valoisa.

Piirikokouksessa viime vuonna tehtiin päätös nuorison kasvattamisen suhteen. Mutta ne kuitenkin tulivat hyväksytyksi sellaisessa muodossa, että käytännössä niistä on ollut hyvin vähän tuloksia. Syy oli suureksi osaksi siinä, että edustajia ei oltu evästetty laajemmalla vallalla tästä asiasta päättämään ja edustajain oli meneteltävä niissä puitteissa mitä valitsijansa olivat heidät valtuuttaneet.

Siksi-pä juuri esitämme tämän asian valmisteltavaksi aluekokouksessa, jolla piirikokouksen päätösten mukaan on laajin valta evästää edustajia piirikokouksen. Asialle on eduksi, että otetaan se käsitteilyn alaiseksi aluekokouksessa. Piirikokouksen edustajat ovat silloin oikeutettuja

päättämään asiasta sillä tavoin, että siitä on tuloksiakin, eikä ainoastaan päätöksiä, jotka eivät käytännössä merkitse mitään.

Kuten on tunnettua on jokaisessa osastossa ihanneliitto- ja sunnuntai-koulujohto hyvin heikolla kannalla. Toisissa osastoissa ei ole voitu edes sunnuntai-koulua alkaa, puhumattakaan ihanneliitosta. Ei suinkaan useissa osastoissa sen vuoksi, ettäkö ei olisi osaston jäsenistöllä halua ryhtyä nuorison kasvatustyöhön, ei, vaan sen vuoksi, että puuttuu voimia sellaisen työn suorittamiseen. Osasto ei yksinään kykene hankkimaan opettajavoimia, kehittämään jäsenistöään sellaiseen tehtävään, vaikkapa sen puute kyllin selvästi huomataan ja käsitetään asian tärkeys. Mutta yhdistetyin voimin on meillä kyllin voimia tämänkin puute ainakin osiksi poistaa. Ja vaikkapa olisikin joku sellainen osasto, jolla taloudellisesti olisi kyllin varoja uhrata siihen poistaakseen tätä puutetta, niin ei ole saatavissa henkilöitä, jotka yhden tai kahden osaston tarpeen vuoksi voivat lähteä matkalle opettajakursssia toimeenpanemaan. Jotavastoin jos toimi on sellainen, että siinä on pitempiaikainen toimi, niin silloin on tilaisuus ja mahdollisuus saada toimitsijoita, jotka lähtevät osastoissa näitä kursseja toimeenpanemaan, kehittämään osastojen sisälle voimia tämän puutteen poistamiseksi, jotka sitte omassa osastossaan voivat jatkuvaa työtä harjoittaa.

Edelläolevan perusteella esitämme aluekokouksen päätettäväksi seuraavaa:

1:ksi, että aluekokous evästää Massan alueesta piirikokoukseen meneviä edustajia sillä vallalla, että niillä on oikeus piirikokouksessa päättää, tulevan vuoden ajalla ryhdyttäväksi tavalla tai toisella keräämään rahastoa, jolla palkataan opettaja, joka tulee jokaissessa osastossa, missä on tarpeellista, toimeenpanemaan opettajakurssit paikallisten opettajavoimien kasvattamiseksi osastojen ihanneliitto- ja sunnuntai-kouluja varten.

2:si, että aluekokous oikeuttaa piirikokouksen edustajat päättämään varojen hankinnasta tähän tarkotukseen, joko sillä tavoin että jokainen osasto itäpiirissä toimeenpanee iltaman tämän rahaston kartuttamista varten, tai sitte, että kannetaan suoranainen jäsenkohtainen vero, piiritöimikunnan harkinnan mukaan, joka ei kuitenkaan saa nousta yli 15c jäsentä kohti.

Hyväksyty s. s. osasto "Saiman" kokouksessa, Fitchburg, Mass.

PARANTAKAA KYLMETTYMISENNE YHDESSÄ PÄIVÄSSÄ.
Nauttikaa LAXATIVE BROMO QUININEA.
On olemassa vain yksi "Bromo Quinine".
Lautikon päällä on E. W. Grove'n löma, 25c
Paris Medicine Co., St. Louis, Mo.

STOCKETT'IN S. S. O. OMPELU-
SEURAN KOKOUKSA pidetään joka
torstai-iltta kello 7. Saapukaa kaikkiin.